

4 boeken in een serie:

Jan Eradus: ‘Hebben jullie dat nou ook?’ Bijpraten over ons verstandelijk gehandicapt kind. Drukkerij de Bink, Leiden 1998. ISBN9080442313 (Syndroom van Down/PO/1). Zie ook <http://www.bink.nl/eradus/> en <http://www.hebbenjulliedatnouook.nl/>

Jan Eradus: ‘Ben jij dat meisje met dat debiele broertje?’ Bijpraten over ons verstandelijk gehandicapt kind. Drukkerij de Bink, Leiden 2001 ISBN9080442321 (Syndroom van Down/PO/1). Zie ook <http://www.bink.nl/eradus/> en <http://www.hebbenjulliedatnouook.nl/>

Jan Eradus met Kunst en Vliegwerk: ‘You are welcome.’ Drukkerij de Bink, Leiden 2005 ISBN9080442321 (Syndroom van Down/PO/1). Zie ook <http://www.bink.nl/eradus/> en <http://www.hebbenjulliedatnouook.nl/>

Jan Eradus: ‘Een nieuw begin...’ Bijpraten over ons verstandelijk gehandicapt kind. Drukkerij de Bink, Leiden 2008. ISBN 9789081141055 (Syndroom van Down/PO/1)

Zie ook <http://www.bink.nl/eradus/> en <http://www.hebbenjulliedatnouook.nl/>

Soort boeken/stijl/ziekte: 4 boeken met verhalen en gedichten geschreven door Jan Eradus, vader van Jan, een zoon met het syndroom van down. Ze zijn ontstaan als artikelen in de schoolkrant van de school waarop zijn zoon zat. In drie van de vier boeken beschrijft Jan Eradus voorvallen uit en reflecties over zijn (gezins)leven samen met zijn verstandelijk gehandicapte zoon Jan. Een boek: *You are welcome* bevat kunstwerken van verstandelijk gehandicapte artiesten en gedichten van Jan Eradus waarin portretten van en situaties met verstandelijk gehandicapte personen worden weergegeven. Op de achterflap van de boekjes staat steeds een tekst van Marieke Eradus. Prettig lezende, ontroerende en humoristische verhalen en gedichten, soms ook beschouwend en met een kritische ondertoon. Een mooie reeks.

Over de schrijver: Jan Eradus is een van de directieleden (afdeling verkoop) van drukkerij de Bink te Leiden. Hij woont in Alphen, is getrouwd met Jeannette, heeft een dochter Marieke en een zoon Jan en twee kleinkinderen. Jan senior schreef meerdere boekjes over (hun gezins-)leven met een kind met het syndroom van Down. Zie ook deze website en <http://www.hebbenjulliedatnouook.nl/>

Korte beschrijving: Als voorzitter van de ouderraad van de school waar zijn zoon naartoe ging, schreef Jan Eradus in de schoolkrant persoonlijke verhalen over zijn leven met zijn zoon Jan. Hij schreef over hilarische, ontroerende of verontwaardiging opwekkende gebeurtenissen die hij en zijn gezinsleden meemaakten en waar zoon Jan de hoofdpersoon bij was. “Heb jullie dat nou ook?” was de vraag waarmee hij vele verhaaltjes afsloot.

Deze verhaaltjes werden de start van deze bundels. In deze boekjes beschrijft Jan Eradus een wereld die niet zo vaak beschreven wordt: situaties uit het leven met en zorgen voor zijn zoon met het syndroom van Down. Dat blijkt soms moeilijk, vaak heel ontroerend en ook humoristisch te zijn. Misschien een beetje anders, maar niet zó anders als anders, omdat in ieder verhaal te lezen valt over gewoon houden van een zoon, met eigen unieke eigenschappen. Daarbij wordt zeker niet voorbijgegaan aan het feit dat Jan junior verstandelijk gehandicapt is. Nee, zijn wereld, hoe die in elkaar zit en wat daarbij komt kijken, komt in de verhalen juist goed naar voren. Over zoon Jan lezen we in de verhaaltjes, vanaf zijn geboorte tot en met de periode dat hij uit huis gaat wonen in een gezinsvervangend tehuis. Jan Eradus beschrijft hoe

zijn vrouw en hij aanvankelijk moesten wennen aan hun zoon en dat hun dochter Marieke moest inleveren. Hij schrijft over hulpverleners en situaties en reacties van buitenwereld. Ook vraagt hij zich af hoe het toch komt dat er bezuinigd moet worden op de zorg aan verstandelijk gehandicapten. Moeilijke onderwerpen gaat hij niet uit de weg. Hij licht toe wat hij vindt van plastische chirurgie bij mensen met het syndroom van Down. Om daarna in een verhaaltje een veel luchtiger onderwerp toe te lichten, bijvoorbeeld over het plezier dat de beide Jannen samen hebben. Hier alle onderwerpen toelichten die voorbij komen, gaat te ver. Gewoon zelf gaan lezen dus.

Het kunstboek is bij deze reeks verhalen een ontroerend kijkboek om af en toe uit de kast te pakken en gedichtjes uit te citeren. Een aantal gedichten van Jan zijn er toegevoegd aan diverse kunstwerken van kunstenaars met een verstandelijke handicap.

Wat viel op: Hoeveel in de verhalen besproken wordt. Van –opzettelijke en onopzettelijke - rare of pijnlijke reacties vanuit de omgeving tot aan commentaar op (bezuinigings)maatregelen van de overheid. Ik denk aan opmerkingen van iemand die zegt dat kinderen met het syndroom van Down tegenwoordig niet meer geboren hoeven te worden tot aan maatregelen ten aanzien van het persoonsgebonden budget (PGB). Omdat het zo treffend wordt beschreven zijn deze verhalen zo de moeite waard. En daarnaast is de ontroerende manier waarop verstandelijk gehandicapten en hun bezigheden neergezet worden hartverwarmend. Daaruit spreekt een grote liefde. Mooie bundels van een verhalenverteller.

Citaten: Pag. 11 (*Hebben jullie dat nou ook?* 1998): “Er wordt hier niet gelachen....” Wij hebben in het eerste levensjaar van onze zoon, die hij grotendeels in het ziekenhuis heeft doorgebracht, met andere ouders ons verdriet weggelachen. Om familieleden, om verpleegsters, om dokters, om maatschappelijk werkers, juist om maatschappelijk werkers, en dat werkt bevrijdend. Maar ook hebben wij ons daarentegen moeten verdedigen. Alsof het een zonde is dat je een gehandicapt kind hebt en nog kan lachen en vrolijk durft te zijn. Er viel voor ons immers niets te lachen. Zware broeders en zusters in onze familie hadden ons er al fijntjes op gewezen dat dit Gods straf moest zijn, dus dienden we ons gezicht tot minimaal op de daarbij behorende stand te houden. Dit kan natuurlijk niet.’

Pag. 24 -25 (*Ben jij dat meisje met dat debiele broertje?* 2001): ‘Wil iemand mij nou eens een keer goed uitleggen waarom ik het nog steeds niet snap?Waarom horen we in Nederland nou al minstens twintig jaar dat er op de zorg van verstandelijk gehandicapten bezuinigd moet worden. Nou ga ik niet alles opnoemen waaraan geld over te houden is, maar het is toch van onze lieve Heer verlaten om steeds maar weer de groep te pakken die zichzelf niet kan verdedigen. Is het niet om moedeloos van te worden?’

Pag. 9 (*You are welcome*, 2005): ‘(...)
Alles wordt anders vanaf dat moment.

Je weet niet half wat het betekent,
maar, hoe dan ook, m'n kleine vent:
er is op je gerekend...’

Pag. 25 (*Een nieuw begin* 2008): ‘Een beetje plagend ging ik op de achterbank zitten en gaf hem de sleutels met de woorden: “Rijd jij maar naar huis Jan”. Hij maakte omslachtig duidelijk dat dit niet ging en toen ik vroeg waarom hij geen rijbewijs had, zei hij ernstig: “Geen tijd voor gehad”. We lagen eerst samen dubbel van het lachen, maar eigenlijk had hij helemaal gelijk. In zijn beleving gaat het leren en alles wat daar

mee samenhangt immers zo langzaam, dat hij aan een heel aantal zaken in de laatste kwart eeuw helemaal niet is toegekomen.'

Pag. 36 (*Een nieuw begin* 2008):

'Ik mag graag een potje voetbal spelen samen met de jongens Henk en Piet en 't kan mij geen ene donder schelen in welk doel de bal ik schiet.

Henk staat te brullen en te juichen.

Maar... blijkt van de andere partij.

Ik maak maar snel in 't andere doel een knaller.

Is onze Pieter ook weer even blij!'

Recensies: Freek M. Boon (Nederlands Bibliotheek en Lectuur Centrum NBLC):

'De auteur schreef de stukjes voor het contactblad van de school (zmlk) van zijn zoon en gaat op lichtvoetig/serieuze wijze in op allerlei gebeurtenissen, ervaringen en verschijnselen waarmee hij door zijn betreffende kind te maken kreeg. Het gaat over grote thema's, zoals wachtlijsten en persoonsgebonden budgetten, en over hele "kleine", zoals hoe ouders van "normale" kinderen kunnen reageren op een licht verstandelijk gehandicapt kind in de klas. Steeds met een invalshoek van oog voor de begrijpelijkheid van het botte gedrag van de ander. (...)De concreetheid, de nergens hoogdravende beschouwelijkheid en de sterke stijl geven dit boekje een zeer hoge toegankelijkheid en kwaliteit. (...)

www.echo.nl: (Het witte weekblad 2008) : ALPHEN - Het begon met stukjes voor de ouderraad. Nu is het vierde boek van Jan Eradus verschenen dat verhaalt over zijn verstandelijk beperkte zoon. 'De buitenwereld is het probleem.'

'Het is best leuk met een gehandicapt kind. Dat is de boodschap die ik in mijn boeken wil uitdragen', zegt Jan Eradus, de vader van Jan die het syndroom van Down heeft.

'Mijn zoon is een heel mooi mens met een antenne voor gevoel. Hij is verstandelijk beperkt, maar heeft alles goed door.'

Onder de titel *Een nieuw begin...* heeft Eradus zijn vierde boek uitgebracht waarin hij zijn ervaringen vertelt over het leven met een kind met een beperking. 'Ik benader die situatie positief, maar de buitenwereld is het probleem', stelt de 60-jarige Alphenaar. 'Je omgeving maakt het je lastig met vooroordelen. Tegen andere ouders zeg ik dat je je daar niets van aan moet trekken, maar dat is gemakkelijk gezegd. Ik heb het zelf ook moeten leren.'